

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13243** по описа за **2019** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на М. С. К., срещу решение от 08.10.2019 г. по НАХД № 19184/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001891/27.07.2018 г., издадено от началник ОО „АА“, с което на касатора на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация /Наредба № 41/04.08.2008 г./. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание, представляван от адв. С., моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 08.10.2019 г. по НАХД № 19184/2018 г., СРС е потвърдил НП № 42-0001891/27.07.2018 г., издадено от началник ОО „АА“, с което на М. С. К., на осн. чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд правилно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, ПТП, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, от които безспорно се установява извършването на посочените в АУАН и НП нарушения. Словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача на МПС. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г., водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории С1, С1+Е, С, С+Е, D1, D1+Е, D или D+Е, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача. Както от доказателствата приобщени по делото, така от свидетелските показания на разпитаните свидетели, привлеченото към отговорност лице не е притежавало към момента на проверката валидна карта за квалификация. Тук следва да се отбележи, че доводите на касатора по отношение на посочването в АУАН и НП единствено на Кат. С, са неоснователни. Именно в съдебно заседание пред СРС, свидетелят Н. е пояснил, че основната категория е С, а С+Е е разновидност на категория С и независимо, дали основна или с допълнение за ремарке и/или полуремарке, задължението за притежаване на карта за квалификация на водача е еднозначно. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по

реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Съгласно нормата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. С оглед изхода на спора, настоящата съдебна инстанция счита, че следва да остави без уважение направеното от процесуалния представител на касатора искане за присъждане на разноски в производството пред АССГ.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 08.10.2019 г. по НАХД № 19184/2018 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.